

УКРАЇНА
МІНІСТЕРСТВО ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ

пр-т. Перемоги, 14, м. Київ, 01135, України
тел.: (+38 044) 461-65-96, 461-65-01, факс тел.: (+38 044) 486-72-06
www.mtu.gov.ua

07.03.2012 № 2346/14-2/10-12

на № 04-12/7-330 від 10.02.2012

Голові Комітету з питань боротьби
з організованою злочинністю і
корупцією Верховної Ради України
Бевзу В.А.

Шановний Валерію Ананійовичу!

Міністерство інфраструктури опрацювало лист Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Верховної Ради України від 10.02.2012 № 04-12/7-330 щодо надання інформації стосовно дотримання положень Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» та пропозицій щодо підвищення ефективного його застосування та повідомляє наступне.

Стосовно дотримання положень Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (далі - Закон).

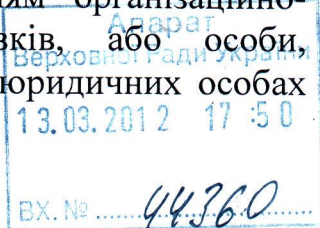
Міністерством інфраструктури на виконання Закону та постанови Кабінету Міністрів України від 28.11.2011 № 1240 «Про затвердження Державної програми щодо запобігання і протидії корупції на 2011-2015 роки» (далі – Державна програма) розроблено План заходів щодо запобігання і протидії корупційним та економічним правопорушенням у системі Міністерства інфраструктури України на 2012 рік, який затверджено наказом Мінінфраструктури від 30.12.2011 № 662.

Заходи, передбачені Державною програмою та Планом вважаємо достатніми для ефективного застосування Закону.

Інформація стосовно випадків скоєння корупційних діянь працівниками Міністерства інфраструктури до Міністерства не надходила.

Стосовно пропозицій щодо підвищення ефективного застосування Закону.

Відповідно до пункту 3 частини 1 статті 4 Закону суб'єктами відповідальності за корупційні правопорушення, зокрема є особи, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або особи, спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків у юридичних особах

169112

приватного права незалежно від організаційно-правової форми, відповідно до закону.

Відповідно до постанови Пленуму Верховного Суду України від 26.04.2002 № 5 «Про судову практику у справах про хабарництво» організаційно-розпорядчі обов'язки це обов'язки по здійсненню керівництва галуззю промисловості, трудовим колективом, ділянкою роботи, виробничою діяльністю окремих працівників на підприємствах, в установах чи організаціях незалежно від форми власності. Такі функції виконують, зокрема, керівники міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних, колективних чи приватних підприємств, установ і організацій, їх заступники, керівники структурних підрозділів (начальники цехів, завідувачі відділами, лабораторіями, кафедрами), їх заступники, особи, які керують ділянками робіт (майстри, виконробы, бригадири тощо). Адміністративно-господарські обов'язки - це обов'язки по управлінню або розпорядженню державним, колективним чи приватним майном (установлення порядку його зберігання, переробки, реалізації, забезпечення контролю за цими операціями тощо). Такі повноваження в тому чи іншому обсязі є у начальників планово-господарських, постачальних, фінансових відділів і служб, завідувачих складами, магазинами, майстернями, ательє, їх заступників, керівників відділів підприємств, відомчих ревізорів та контролерів тощо.

Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.03.2011 № 265-р «Питання управління Міністерством інфраструктури об'єктами державної власності» до сфери управління Міністерства інфраструктури належать понад 450 підприємств, об'єднань, установ та організацій.

Слід зазначити, що Мінінфраструктури не єдиний центральний орган виконавчої влади, який має у сфері свого управління підприємства, установи та організації.

Відповідно до підпункту 4.1.25 пункту 4 Положення про Міністерство інфраструктури України, затвердженого Указом Президента України від 12 травня 2011 року № 581 (далі - Положення), Мінінфраструктури України відповідно до покладених на нього завдань, зокрема здійснює організацію роботи та контроль за виконанням загальнодержавних програм, планів, заходів з питань запобігання корупційним, економічним та іншим правопорушенням.

Крім того, відповідно до підпункту 7 пункту 5 Положення, Мінінфраструктури України з метою організації своєї діяльності, зокрема забезпечує в межах своїх повноважень боротьбу з корупцією.

Відповідно до підпункту 1 частини шостої статті 5 Закону суб'єктами, які беруть участь у запобіганні, виявленні, а в установлених законом випадках - у здійсненні заходів щодо припинення корупційних правопорушень, відновленні порушених прав чи інтересів фізичних та юридичних осіб, інтересів держави, а також в інформаційному і науково-дослідному забезпеченні здійснення заходів щодо запобігання і протидії корупції, у міжнародному співробітництві в цій сфері, зокрема, є уповноважені підрозділи органів державної влади.

Разом із цим, необхідно зазначити, що на даний час не існує порядку проведення центральними органами виконавчої влади перевірки заяв (скарг), повідомлень стосовно скоєння, особами які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків корупційних правопорушень, а також порядку проведення заходів щодо виявлення таких правопорушень.

Враховуючи вищевикладене, пропонуємо ініціювати розробку Порядку проведення перевірки дотримання антикорупційного законодавства в системі центрального органу виконавчої влади, який затвердити постановою Кабінету Міністрів України.

Вважаємо за доцільне звернути увагу на те, що стаття 10 Закону носить декларативний характер, а саме зазначеною статтею особам, уповноваженим на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зазначеним у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, які звільнилися з посади або іншим чином припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, протягом року з дня її припинення, зокрема забороняється укладати трудові договори (контракти) або вчиняти правочини у сфері підприємницької діяльності з підприємствами, установами чи організаціями незалежно від форми власності, якщо особи, зазначені в абзаці першому цієї частини, протягом року до дня припинення виконання функцій держави або місцевого самоврядування здійснювали повноваження з контролю, нагляду або підготовки чи прийняття відповідних рішень щодо діяльності цих підприємств, установ чи організацій. Разом із цим, відповідальності за порушення цієї статті як у Законі, Кодексі України про адміністративні правопорушення та інших нормативно-правових актах не передбачено.

Відповідно до абзацу третього пункту 3 статті 11 Закону у разі встановлення за результатами спеціальної перевірки факту подання претендентом на посаду неправдивих відомостей про себе посадова особа (орган), яка (який) здійснює призначення (обрання) на цю посаду, відмовляє претенденту у призначенні (обранні) на посаду, а також протягом трьох робочих днів повідомляє про виявлений факт правоохоронні органи для реагування в установленому законом порядку, крім випадків, визначених законом.

Разом із цим, критерії визначення терміну - неправдиві відомості про себе як у Законі так і у Порядку організації проведення спеціальної перевірки відомостей щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженим Указом Президента України від 25 січня 2012 року № 33 відсутні.

Відповідно до розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону 01.01.2012 року набула чинності стаття 11 «Спеціальна перевірка щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування» і стаття 12 «Фінансовий контроль» цього Закону щодо декларування майна, доходів, витрат і зобов'язань фінансового характеру за минулий рік.

Відповідно до статті 11 Закону стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, зазначених у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, проводиться спеціальна перевірка, у тому числі щодо відомостей, поданих особисто.

Відповідно до частини першої статті 12 Закону особи, зазначені у пункті 1, підпункті „а” пункту 2 частини першої статті 4 цього Закону, зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати за місцем роботи (служби) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, що додається до цього Закону.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону, такими особами є - **посадові та службові особи інших органів державної влади (підпункт „ж” пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону)**. Державні службовці Законом зазначені окремо у підпункт „в” пункту 1 частини першої статті 4 цього Закону.

Згідно роз'яснень доктора юридичних наук, заслуженого юриста України Миколи Івановича Хавронюка у науково-практичному коментарі до Закону, **під посадовими та службовими особами інших органів державної влади** (у підпункті «ж» п. 1 ч. 1 ст. 4 Закону) розуміються усі інші особи, які займають посади в державних органах та їх апараті, одержують заробітну плату за рахунок державних коштів, але при цьому не є державними службовцями, посадовими особами місцевого самоврядування, військовими посадовими особами та іншими особами, переліченими в підпунктах «а»-«є» п. 1 ч. 1 ст. 4 Закону.

Відмінними ознаками цих посадових (службових) осіб є те, що вони:

1) постійно, тимчасово чи за спеціальним повноваженням здійснюють функції представників влади або постійно чи тимчасово обіймають на підприємствах, в установах чи організаціях органів державної влади (але не органів місцевого самоврядування чи юридичних осіб приватного права) посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або виконують такі обов'язки за спеціальним повноваженням, яким їх може наділити повноважний орган державної влади, центральний орган державного управління із спеціальним статусом, повноважний орган чи повноважна службова особа підприємства, установи, організації, суд або закон;

2) не є державними службовцями, посадовими особами місцевого самоврядування, військовими посадовими особами та іншими особами, переліченими в підпунктах «а»-«є» п. 1 ч. 1 ст. 4 Закону;

3) одержують заробітну плату за рахунок державних коштів.

У Законі не узгоджено і не розмежовано понять «посадові особи» і «службові особи», тому ці поняття іноді вживаються як синоніми.

Таким чином, виникає питання: „Чи відносяться (прирівнюються) до категорії службових осіб, які зазначені у підпункті „ж” пункту 1 частини першої статті 4 Закону наступні посади: оператор комп'ютерного набору,

старший інспектор, касир, секретар-друкарка, секретар керівника, водій, сторож, прибиральник службових приміщень.

Просимо надати з цього приводу певні роз'яснення та правову допомогу.

З повагою,

Перший заступник Міністра

A handwritten signature in blue ink, consisting of several loops and a vertical stroke, positioned to the right of the text 'Перший заступник Міністра'.

К. Єфименко